

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/173/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617208921
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617208921.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: P. D., H.. XX.XX.XXXX, R. C. F., V. L. XX/XXXX, štátny občan Slovenskej republiky proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, zastúpený: De minimis, spol. s r.o., advokátska kancelária so sídlom Lovinského 2, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949 o zaplatenie 441,93 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 330,93 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 330,93 Eur počnúc od 31.05.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu žalobcu proti žalovanému sčasti zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 111,- Eur počnúc od 31.05.2017 do zaplatenia, a zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 31.05.2017 do 03.07.2017 z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 49,76%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 19,50 Eur , v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec dňa 23.06.2017 žalobu o zaplatenie 441,93 Eur s príslušenstvom. Uviedol, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX. Na základe Zmluvy o úvere mu žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 500,- Eur. Finančné prostriedky potreboval na financovanie domácnosti a nevyhnutných potrieb spojených s výchovou a výživou maloletého dieťaťa. Súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvoril Zmluvu o poskytnutí služby KOMFORT dňa XX.XX.XXXX na základe ktorej mala žalovanému patriť odmena v celkovej výške 281,70 Eur. Na účet žalovaného zaplatil celkom sumu vo výške 941,93 Eur, ktorá skutočnosť vyplýva z karty splátok, v ktorej sú platby evidované žalovaným. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX T. M. XX.XX.XXXX neobsahuje údaje vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Nesprávne je vypočítaný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej „RPMN“). Žalovaný údaj o výške RPMN vypočítal z celkových nákladov, ktoré podľa neho mali pozostávať z úroku a administratívneho poplatku za poskytnutie úveru. Žalovaný si však svojim konaním a postupom pri uzatváraní Zmluvy vymohol uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT k úveru, na základe

ktorej bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému celkovú odmenu vo výške 281,70 Eur, viažúcu sa k Zmluve č. XXXXXXXXXX. Uvedenú odmenu mal zaplatiť z toho dôvodu, že žalovaný mu poskytol službu spočívajúcu v tom, že od neho fyzicky preberie každú splátku v mieste jeho trvalého bydliska. Túto odmenu žalovaný nezarátal do výpočtu RPMN, pričom je nutné uviesť, že výška odmeny predstavuje viac ako polovicu hodnoty poskytnutého úveru žalovaným. Takéto dojednanie je potrebné hodnotiť ako obchádzanie zákona, keď sa žalovaný snaží svojim konaním docieľiť, aby skutočný úrok za poskytnutý úver bol v konečnom dôsledku oveľa vyšší, ako sa uvádza v samotnej Zmluve o úvere. Žalovaný tým sleduje jednak snahu o presvedčenie spotrebiteľa o výhodnosti poskytovaného úveru a zároveň snahu vyhnúť sa prehláseniu požadovanej odplaty za poskytnutý úver za nezákonnú a v rozpore s dobrými mravmi. Z praxe žalovaného je známe, že poplatok za výber splátok v mieste trvalého bydliska spotrebiteľov nie je žalovaným fixne určený pre všetky úvery, resp. nie je určený ani v závislosti od miesta trvalého bydliska spotrebiteľa, ale výška poplatku sa odvíja od výšky poskytnutého úveru. Objektívne možno dospieť k záveru, že tento poplatok má funkciu nahradenia časti úroku za poskytnutý úver, ktorý žalovaný nemôže z dôvodu striktnej právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa uviesť v samotnej Zmluve o úvere. Zástupca žalovaného (finančný agent) ho neupozornil na dobrovoľný charakter pristúpenia k takejto zmluve, naopak uviedol, že podpísanie zmluvy o zabezpečení splátok úveru je nevyhnutné pre platnosť samotnej zmluvy o úvere. On sám nežiadal o možnosť splácania úveru formou takejto úhrady splátok. Takéto dojednanie neprimerane vysokého poplatku v Zmluve o poskytnutí služby KOMFORT je nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná, a preto je neplatná. Uvedené závery o nutnosti započítania takéhoto poplatku do celkových nákladov za poskytnutý úver vychádzajú z Pisomných pripomienok Európskej komisie podaných Súdnemu dvoru Európskej Únie vo veci sp.zn. C-372/14. Výška RPMN uvedená v Zmluve o úvere uzatvorenej žalovaným so žalobcom nebola uvedená správne, keďže pre jej výpočet boli použité celkové náklady bez započítania poplatku za zabezpečenie výberu splátok úveru v mieste bydliska žalobcu, čím došlo k nesprávnemu uvedeniu RPMN v neprospech spotrebiteľa. V Zmluve o úvere nie je jasne a presne určený termín konečnej splatnosti, takže aj z tohto dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ročná úroková sadzba za poskytnuté úvery mala v zmysle Zmluvy o úvere predstavovať len o niečo viac ako 24,50%. Reálna výška ročnej úrokovej sadzby je však niekoľkonásobne vyššia. Uvedené je odôvodnené tým, že napriek účelovému deleniu odplaty zo strany žalovaného na časť úrokov, administratívneho poplatku a poplatku za výber splátok v mieste trvalého pobytu spotrebiteľa je nutné poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred takýmto konaním dodávateľa a za odplatu za poskytnutý úver považovať súčet uvedených položiek. Zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bolo preukázané, že istina v nej je uvedená sumou 500,-Eur, celková suma, ktorú mal žalobca zaplatiť podľa Zmluvy o úvere je suma 660,23 Eur. Zo Zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT vyplýva, že mal zaplatiť 281,70 Eur, celkom teda 941,93 Eur. Žalovaný na karte splátok uvádza súčet istiny, úrokov a poplatkov zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru ako celkovú splatnú sumu, resp. aj počiatočný stav. Vzhľadom na výšku poskytnutého úveru, dobu splácania, celkovú sumu splatenú spotrebiteľom prevyšuje hodnota ročnej úrokovej sadzby v prípade zmluvy hodnotu vyše 70%.

2. Pretože Zmluvu o úvere je nutné hodnotiť ako bezúročnú a bez poplatkov vzhľadom na chýbajúci údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, taktiež vzhľadom na neúplné označenie finančného agenta uzatvárajúceho Zmluvu za žalovaného, a v neposlednom rade taktiež pre nesprávne uvedený údaj o výške RPMN žalovaný získal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie. Ustanovenia o požadovanej odplate za poskytnutý úver je nutné hodnotiť pre ich výšku, ktorá je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi ako neplatné. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX bol poskytnutý žalovaným žalobcovi úver vo výške 500,-Eur. Žalobca zaplatiť žalovanému súhrne sumu vo výške 941,93 Eur, takže žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 441,93 Eur. Vyzval žalovaného na mimosúdne plnenie. Žalovaný mal možnosť plniť do 30.05.2017 mimosúdne, pretože dlh nevrátil, povinný je zaplatiť úroky z omeškania počnúc od 31.05.2017 do zaplatenia.

3. Okresný súd Lučenec vydal dňa 29.06.2017 platobný rozkaz č.k. 9Csp/173/2017-21, proti ktorému podal odpor žalovaný. Uznesením č.k. 9Csp/173/2017-50 zo dňa 25.0.2017 bol platobný rozkaz zrušený podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.07.2017.

4. V odôvodnení žalovaný uviedol, že medzi stranami bola dňa XX.XX.XXXX uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytli žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 500,-Eur. Povinnosťou žalobcu bolo vrátiť žalovanému 660,28 Eur. Po uzavretí Zmluvy o úvere strany sporu uzavreli Zmluvu o poskytnutí služby KOMFORT, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť

žalobcovi služby uvedené v bode 1.1 a to za odplatu uvedenú v bode 1.2 tejto Zmluvy. Žalobca tvrdí, že žalovanému z obidvoch zmlúv plnil nad rámec čerpanej istiny úveru sumu 441,93 Eur, pričom to považuje za nesporné. Podľa žalovaného žalobca plnil z obidvoch zmlúv len sumu 345,08 Eur. Žalobca dobrovoľne uzavrel so žalovaným Zmluvy, ktoré sú predmetom tohto sporu. Skutočným cieľom žalobcu je obohatiť sa na úkor žalovaného a touto žalobou sa snaží zneužiť ochranu poskytovanú spotrebiteľom s cieľom získania pre seba neodôvodneného prospechu. Žalobca bol v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere živnostníkom, a úver čerpal ako živnostník, a preto sa na neho nevzťahuje ochrana spotrebiteľa ako sa to snaží doceliť žalobca v žalobe. Žalovaný sa dovoláva vzhľadom na závažnosť okolností konkrétneho prípadu aplikácie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na zásadu uvedenú v tomto zákonom ustanovení je, aby žalobcovi nebola priznaná ochrana poskytovaná spotrebiteľom. Zmluva o doplnkovej službe bola so žalobcom individuálne dojednaná a teda je platná. Uvedená Zmluva je vždy uzatvorená až po uzavretí Zmluvy o úvere. Nemohli teda podmieňovať uzavretie Zmluvy o úvere, keďže táto bola už v čase podpisu Zmluvy o doplnkovej službe uzavretá. Uzavretie Zmluvy o doplnkovej službe je dobrovoľné, tak ako bola dobrovoľne uzavretá Zmluva o úvere. Zmluva o doplnkovej službe je samostatnou inominátnou spotrebiteľskou zmluvou, na základe ktorej žalovaný poskytuje svojim zákazníkom doplnkovú službu uvedenú v bode 1.1 Zmluvy o doplnkovej službe, ktorá spočíva v pravidelnom preberaní peňažných súm na úhrady splátky spotrebiteľského úveru v mieste trvalého pobytu zákazníka. Zmluva o doplnkovej službe vyjadruje jasne, určito a zrozumiteľne predmet plnenia v článku I. bod 1.1 a jeho cene článok I bod 1.2. Zmluva je samostatne uzavieranou Zmluvou. Vo vzťahu k Zmluve o úvere je úplne samostatná a nie je podmienkou získania úveru, pokiaľ však ide o jej zánik tento je viazaný na zánik Zmluvy o úvere, teda pokiaľ ide o jej zánik je táto Zmluva akcesorická. Skutočnosť, že k uzavretiu Zmluvy o doplnkovej službe došlo v ten istý deň ako k uzavretiu Zmluvy o úvere je daný len tým, že takto to bolo pre žalobcu výhodnejšie z hľadiska ušetrenia času, keďže už nemusel cestovať za žalovaným.

5. Žalovaný ďalej v odpore proti platobnému rozkazu uvádza, že žalobca nesprávne konštatuje, že odmena podľa Zmluvy o doplnkovej službe by sa mala započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom zo Zmluvy o úvere. Podľa § 2 písm.g) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými s spotrebiteľskom úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť Zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo, aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zo skutočnosti, že Zmluva o doplnkovej službe je vo vzťahu ku vzniku Zmluvy o úvere samostatnou a uzavretou až po uzavretí Zmluvy o úvere vyplýva, že spotrebiteľ nemusí navyše uzavrieť Zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Teda odmena zo Zmluvy o doplnkovej službe sa nezahŕňa do určenia najvyššej prípustnej odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výpočtu úrokovej sadzby, výpočtu RPMN. Odmena za doplnkovú službu je primeraná a v súlade s dobrými mravmi a zodpovedá náročnosti toho, že obchodný zástupca sa musí 60-krát dostaviť do miesta trvalého pobytu žalobcu za účelom plnenia príslušnej Zmluvy o doplnkovej službe. Výška odmeny podľa Zmluvy o doplnkovej službe nepodlieha súdному prieskumu, jej primeranosti podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože sa jedná o cenové dojednanie, ktoré je vyjadrené v Zmluve určito, jasne a zrozumiteľne. Odmena za doplnkovú službu je v Zmluve o doplnkovej službe hlavným zmluvným dojednaním, nejde teda o vedľajšie zmluvné dojednanie. To vylučuje aj možnosť súdu posudzovať primeranosť ceny tejto služby. Zmluva o doplnkovej službe je akcesorickej povahy k zmluve o spotrebiteľskom úvere, no nie je podmienkou získania úveru a nijako ani nemení podmienky poskytnutého spotrebiteľského úveru, preto sa odmena za túto službu nezapočítava do RPMN. Poskytovanie doplnkových služieb je nie len úplne bežné, ale priamo právna úprava takéto počínanie umožňuje.

6. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu zdôrazňuje, že nepoužil voči žalobcovi žiadne nekalé obchodné praktiky. Zmluva o úvere bola platne uzavretá v písomnej forme a obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v okamihu uzavretia Zmluvy o úvere a Zmluvy o doplnkovej službe. Žalovaný žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si trovy konania.

7. Súd vyzval žalobcu uznesením č.k. 9Csp/173/2017-51 zo dňa 25.07.2017, aby sa vyjadril k odporu proti platobnému rozkazu v lehote 60 dní od doručenia uznesenia. Žalobca sa k odporu nevyjadril.

8. Súd určil termín pojednávania na deň 29.11.2017, ktoré bolo odročené na deň 29.12.2017.

9. Súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

10. Žalobca ako účastník konania vypovedal tak, že Zmluvu o úvere uzatváral ako spotrebiteľ. Pravdou je, že v minulosti bol živnostníkom, avšak v čase uzatvárania Zmluvy o úvere živnosť reálne nevykonával a tento údaj uviedol len z toho dôvodu, že bolo potrebné uviesť zamestnávateľa. Nevyhnutne si musel požičať finančné prostriedky pretože sa ocitol v ťaživej finančnej situácii. Obchodná zástupkyňa žalovaného mu povedala, že pokiaľ uzavrie Zmluvu o doplnkovej službe bude mu poskytnutý úver, pokiaľ takúto Zmluvu neuzavrie môže sa stať, že žalovaný mu úver neposkytne. Nevedel o tom, že táto služba je predražená.

11. Dokazovanie súd vykonal výsluchom žalobcu, prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o poskytnutí služby KOMFORT zo dňa XX.XX.XXXX, Karty platieb k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

12. Medzi stranami nebol spor o tom, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXXXX (č.l. 14 spisu - Zmluva o úvere) za nasledovných podmienok: poskytnutý úver 500 Eur. Celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený v Zmluve úrokovou sadzbou 29,50% ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 78,36 Eur a poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 81,87 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN vo výške 64,61%. Celková čiastka, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému na základe Zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavuje sumu 660,28 Eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 34,42 %. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že zákazník zaplatí žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach. Úver sa za podmienok podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytuje na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalovaný podpisom Zmluvy potvrdil prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Splatnosť každej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky je dohodnutý siedmy kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7.deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. V ten istý deň bola podpísaná Zmluva o zabezpečení splátok úveru, pričom v bode I. bod 1.1 je uvedené, že poskytovateľ sa zaväzuje žalobcovi za odmenu podľa odseku 1.2 počas platnosti Zmluvy o úvere pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX. Žalobca sa zaväzuje, že za poskytnutie služby zaplatí žalovanému celkovú odmenu vo výške 281,70 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať odmenu v splátkach a to v týždenných splátkach počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky žalovaným.

13. Z Karty splátok , ktorá je pripojená na č.l. 9 bolo preukázané, že žalovaný zaplatil celkom sumu vo výške 830,93 Eur.

14. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

15. Podľa ustanovenia § 290 Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so

zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

17. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 písm. f), j), k), zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere 1 musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (v čase uzavretia Zmluvy o úvere 2 písm. l) citovaného zákona).

18. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

20. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

22. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

25. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa ustanovenia § 131 C.s.p. žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 C.s.p.). V súlade s citovaným zákonným ustanovením žalobca žiadal vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie.

29. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

30. Medzi stranami bolo sporné, či Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je zmluvou spotrebiteľskou. Definícia dodávateľa a spotrebiteľa je upravená v Občianskom zákonníku. Dodávateľom podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Nie je rozhodujúce, či ide o fyzickú alebo právnickú osobu. Spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľskou zmluvou je podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Za spory súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou sú považované aj nároky z bezdôvodného obohatenia, ak spor vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd konštatuje, že predmetná Zmluva o úvere má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Jej forma na predtlačenom formulári a všeobecné zmluvné podmienky potvrdzujú skutočnosť, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi, čo je typické pre spotrebiteľské zmluvy. Zmluva bola uzavretá za účelom poskytnutia finančných prostriedkov, ktoré žalobca potreboval na zabezpečenie fungovania svojej domácnosti. Samotný názov zmluvy o úvere „Zmluva o spotrebiteľskom úvere je dôkazom toho, že strany sporu ju uzatvárali ako spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., a pokiaľ žalobca uviedol, že je živnostník bola táto časť Zmluvy vyplnená len ako údaj o tom, aké povolanie, prípadne zamestnanie vykonáva. Potrebné je teda aplikovať príslušné ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu 30.03.2015 a príslušné ustanovenie § 290 Civilného sporového poriadku.

31. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v zmysle citovanej úpravy konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo, sa vydalo tomu,

na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

32. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatocnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady, poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenia tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

33. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

34. Súd dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere mala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), g), k), j) resp. (l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské sudy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) resp. l) vyššie citovaného zákona). Sudy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č.48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok.

35. Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu (bod 72 v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

36. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu náležitosti Zmluvy o úvere písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere bol žalobcovi úver poskytnutý na dobu 60 týždňov. Termín poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES nasledovne: „2.Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý

uvádzala generálna advokátka E.Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdneho dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok 60, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom.

37. Súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok, ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou vrátane odmeny za takúto službu bol žalobca povinný platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve, pokiaľ mal spotrebiteľ záujem o úver v hotovosti. Potvrďuje to výpoveď žalobcu. Žalobca potreboval finančné prostriedky v sume nie veľmi vysokej, pretože sa ocitol vo finančnej tiesni, a aby ich získal musel podpísať dohodu o doplnkovej službe k Zmluve o úvere. Navyše obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní bolo zrejmé, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že pláťbu odmeny v zmysle Zmluvy o garantovanej službe do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobcom a žalovaným spornou. Žalobca nemal dostatok finančných prostriedkov, keď si požičal sumu vo výške 500,-Eur dňa 30.03.2015. V takejto ťaživej finančnej situácii súd uveril jeho výpovedi, že nemal možnosť zvoliť si iný spôsob platenia len ten, ktorý mu ponúkol žalovaný. Pričom výška za doplnkovú službu bola percentuálne vyššia ako 50% z poskytnutého úveru. Keďže teda Zmluva o doplnkovej službe bola podmienkou uzavretia Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom sporu a v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX nebola správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobcu, považoval súd Zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Odmena dohodnutá v Zmluve o poskytnutí služby KOMFORT bola v skutočnosti nákladom na doplnkové služby, ktoré súviseli so Zmluvou o úvere a mala byť započítaná do ročnej priemernej miery nákladov.

38. Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého zo Zmluvy o úvere. Keďže súd sa postavil na to stanovisko, že úver z dôvodov, ktoré rozvádza vyššie je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalobcovi bola podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytnutá suma 500,-Eur. Žalobca zaplatil žalovanému sumu vo výške 830,93 Eur, takže žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 330,93 Eur. Žalobca iný dôkaz ako Kartu splátok, ktorý je pripojený na č.l. 8 a 9 nepredložil, takže súd vychádzal zo skutočne zaplatených súm, tak ako sú uvedené v Karte splátok. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 330,93 Eur a pokiaľ žiadal priznať sumu vo výške 441,93 Eur vo zvyšku po výške 111,-Eur súd žalobu žalobcu proti žalovanému zamietol, pretože nepreukázal zaplatenie vyššej sumy.

39. Vzhľadom na skutočnosť, že súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluve o úvere absentuje povinná náležitosť a to správne vypočítaná RPMN čoho dôsledkom je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, keďže súčasťou úverovej zmluvy sú poplatky nezahrnuté do RPMN uvedené v súvisiacej Zmluve o garantovanej službe, súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

40. Žalovaný je v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie, ale len od 04.07.2017, kedy prevzal spolu s platobným rozkazom žalobu, ktorú považoval za kvalifikovanú výzvu na mimosúdne plnenie. Súd priznal úroky z omeškania počnúc od 04.07.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

41. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v pomernom rozsahu. Žalobca mal úspech v rozsahu 74,88%. Žalovaný mal úspech v pomere 25,12%, takže čistý úspech žalobcu činí 49,76%.

44. Žalobca - poplatník bol v spore oslobodený od súdneho poplatku (ustanovenie § 4 ods. 2 písm. u) zák. č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a úspešný. Poplatková povinnosť prešla podľa ustanovenia § 2 ods. 2 citovaného zákona na neúspešného žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 19,50 Eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.